

BIBLIOTEKA

E

SHH-1
D 90

SHETIT

GJIROKASTËR

IZET
DURAKU

*Drini
i bardhë*

POEZI

SH-1
090

AMORI ANRI
KOSOVA

Izet
Duraku

33278
Drini
i Bardhë
p o e z i

SHTËPIA BOTUESE
«NAIM FRASHËRI»

Redaktore
ISKRA THOMA

1. Redaktor	2. Redaktor	3. Redaktor	4. Redaktor	5. Redaktor	6. Redaktor	7. Redaktor	8. Redaktor	9. Redaktor	10. Redaktor
11. Redaktor	12. Redaktor	13. Redaktor	14. Redaktor	15. Redaktor	16. Redaktor	17. Redaktor	18. Redaktor	19. Redaktor	20. Redaktor
21. Redaktor	22. Redaktor	23. Redaktor	24. Redaktor	25. Redaktor	26. Redaktor	27. Redaktor	28. Redaktor	29. Redaktor	30. Redaktor
31. Redaktor	32. Redaktor	33. Redaktor	34. Redaktor	35. Redaktor	36. Redaktor	37. Redaktor	38. Redaktor	39. Redaktor	40. Redaktor
41. Redaktor	42. Redaktor	43. Redaktor	44. Redaktor	45. Redaktor	46. Redaktor	47. Redaktor	48. Redaktor	49. Redaktor	50. Redaktor
51. Redaktor	52. Redaktor	53. Redaktor	54. Redaktor	55. Redaktor	56. Redaktor	57. Redaktor	58. Redaktor	59. Redaktor	60. Redaktor
61. Redaktor	62. Redaktor	63. Redaktor	64. Redaktor	65. Redaktor	66. Redaktor	67. Redaktor	68. Redaktor	69. Redaktor	70. Redaktor
71. Redaktor	72. Redaktor	73. Redaktor	74. Redaktor	75. Redaktor	76. Redaktor	77. Redaktor	78. Redaktor	79. Redaktor	80. Redaktor
81. Redaktor	82. Redaktor	83. Redaktor	84. Redaktor	85. Redaktor	86. Redaktor	87. Redaktor	88. Redaktor	89. Redaktor	90. Redaktor
91. Redaktor	92. Redaktor	93. Redaktor	94. Redaktor	95. Redaktor	96. Redaktor	97. Redaktor	98. Redaktor	99. Redaktor	100. Redaktor

Redaktion
1234567890

NE KËTE COPEZ TOKE

katundit ku u linda, Morinit

Si në veten time në këtë copëz tokë,
i përhershëm

në pranverë,

në dimër.

Flas me kundërmimin e plotë të lulevë,
me pluhnajën e dëborërave të ngrira.

Flas për dashurinë që endet midis njerëzve,
për dashurinë që ka për mua nënëmira.

Në këtë copëz tokë me gurë,

rrënjë,

ëndrra,

siç harrohen pranë vashës nganjëherë brengat,

harrova inatet e vogla me zënka,

gëzimet e vogla të ditëve të mia.

Mbajta veç gjërat më të shtrenjta,

ato që më dhimbnin po t'i hiqja.

Në këtë copëz të vogël Shqipërie
mësova të shoh dhe përmes mjegullës së dendur,
jo veç majën e fshehur të një lartësie,
a zemrën e shokut brenda brinjëve.
Mësova të shoh gjithë botën e vrenjtur,
trazirat që ndodhin kudo kufijve.

Flet kjo copëz tokë me veten time
me gjuhën e dhembshur të nënës fatkeqe.
Fëmijët iu rritën asaj me thërrimë
netve të errëta,
netve me leqe.

Flet kjo copë tokë me veten time
për ditët symprehta,
të kthjelltat agime.

NA U Rritën Èndrrat

Ja, si fëmijët na u rritën ëndrrat,
plot zhurmë,
klithje të shëndetshme,
Nëpër duart tona e thellë brenda nesh
jetë merrkan
e ne prej jetës së tyre
gazin e dritën,
krejt trupin prej ëndrre
rritur sa gjithçkaja —
hapësirë e pakufi,

«Pak dritë,
pak dritë!»
donte vëllai ynë prej brengje
kohës së tij të verbër t'ia vinte si sy.
Pak bukë,
pak ajër,
pak dritë — rreze hënë;
si kutiçkë jeta për të.

E ne sot gëzohemi që jemi njerëzit
gur pas guri ngjitur te fjala Liri.
U zgjeroka bota kështu gur pas guri
dhe luftë pas lufte diej u bëkemi.

Rruzuj të ndritshëm ëndrrat,
rruzuj të vegjël
që jetën zgjojnë në rruzullin e madh.

E PËRDITSHME

Mes për mes i bie Drinit të Bardhë
për te nxënësit e mi
e s'marr shumë nga ai,
veç pak drita
nga miliona dritat e tij.

DRINI I BARDHË

poemë

1.

Parmakëve të hekurt të urës së madhe
flet me brigjet e lumit dhe të jetës
një malësor i moçëm dhe unë, poeti.
Pas nesh antena flet me qiejt dhe botën
fjalët e reja që kumton qyteti.
E poshtë në qetësinë e ujërave të mia,
mes rrudhash të turbullta e të kthjellta
flet me mua e me ty historia,
e sotmja dhe e nesërmja.

2.

Nëpër ashtin e fortë të maleve,
shtatin e butë të fushave,
plepishteve të pikëlluara,

shelgjeve,
kërcellit të brishtë të lules,
në rumbullakësinë e bardhë të gurëve,
tulin e verdhë të bukës
dhe rrembat e sertë të njerëzve,
kam rrjedhur,
shkumëzuar,
vërshyer

me fare pak ujë
kulm e tallaz — etje;
etje gjatësisht,
mite,
gjakderdhje.

E në brigjet e mia ilegalisht rridhte jeta,
ilegalisht rritej me mua ndër rremba.
Qindra herë këtu kërciste vdekja,
qindra motra pastaj vajtonin Selmanin¹⁾ e tyre:
Unë tkurresha atëherë,
zbehesha,
ndalja krejt ujin
dhe lëshoja veç gjakun.
Pas gjakut këngët-varre

1) Hero i baladës veriore «Krisi pushka bregut Drinit».